

[Askjær Jørgensen]

Jeg glæder mig også over, at handelsministeren er til stede. Handelsministeren er jo vores energiminister. Kan handelsministeren oplyse noget om, hvor mange år endnu regeringen vil nøle med hensyn til kernekraften? Hvor mange år endnu vil man bruge disse billige undskyldninger med, at man skal have fundet ud af, hvordan man opbevarer de affaldsstoffer? Hvordan går det i de lande, som nu har brugt kernekraft en 20-30 år? Er det helt umuligt i disse lande?

Når vi får disse ting smidt i hovedet under påskud af, at det er noget med energi, så burde vi have svar på, hvornår man tør gøre noget med hensyn til det. Hvor længe vil regeringen blive ved med at ligge underdrejet og lade sig underkue af disse samfundsnedbrydere, der hele tiden råber op om de tåbelige ideer vedrørende kernekraft, og hvor farligt det skulle være, når enhver ved, at kernekraft er dels den mest miljøvenlige energiform, dels den form, der kræver det mindste antal ofre ved fremstillingen.

Så er der finansministeren. Regeringen snakker så meget om alt det, vi er nødt til at gøre ekstraordinært på grund af de stigende oliepriser. Der står i den nye redegørelse fra budgetdepartementet, vi har fået omdelt i dag, at der er tale om stigende priser på råvarer og olie. Hvorfor fortæller finansministeren så ikke, hvor meget det koster i valutaforbrug for Danmark, og hvor meget det får vores udlandsgæld til at vokse?

Er det ikke således, hr. finansminister, at hvis man fører en så elendig politik i regeringen, at kronen f. eks. rasler ned med 5 pct., ja, så skal vi bruge 5 pct. mere valuta for at betale renten af vores udlandsgæld? Vil finansministeren fortælle, hvor meget vi skal bruge af valuta f. eks. i 1980 og også i år til at forrente dels vores direkte statsgæld, dels de mange obligationer? Ja, salget til udlandet af statsobligationer fik finansministeren jo begrænset til dels, men så er det jo vokset med salget af realkreditobligationer siden. Det må jo være danske varer, som vi kunne have fået indtægter for, der skal indløse renten af de obligationer, der ligger i udlandet. De koncessionerede selskaber har jo også lånt penge, og alle de mange private virksomheder, som er presset til at låne schweizerfrancs osv., må jo forbruge valuta alle sammen. Hvor meget vokser valutaforbruget til det, når regeringen fører sin elendige poli-

tik, så kronen nu er raslet ned i bunden af slangen?

Hvor mange gange større er virkningen af det med renten og valutaforbruget til renten end de ekstraordinært stigende oliepriser? Det synes jeg man burde tage med i sådan en redegørelse fra budgetdepartementet. Hvis finansministeren vil komme frem med disse tal, så befolkningen kan få at vide, at det, der reelt er årsagen til, at regeringen nu rigtig for alvor er kommet i klemme med sin økonomi, er, at gælden er ved at løbe løbsk, og at det med renterne kan man ikke styre, så ville han være ærlig. Jeg synes, det er for billigt at blive ved med at påberåbe sig, at det er olien, der er skyld i det. Det er kun en lille del af regeringens vanskeligheder, men det er selvfølgelig kommet svært tilpas for regeringen. Finansministeren ville fremstå som en finansminister, som vi kunne respektere, hvis han her turde fortælle, hvad der reelt er årsag til det, nemlig at regeringen simpelt hen ikke har magtet at styre Danmarks økonomi.

Lawaetz (FP):

Jeg tillod mig ved afslutningsdebatten i min ordførertale at forudse, at vi mødtes snart igen, og det blev endnu hurtigere end forventet. Der er jo sket det, at den traditionelle krise, der opstår hvert år, kommer tidligere og tidligere, startende med september, så august, og nu er vi i juni. Man må vel desværre forudse, at der ikke er ret mange måneder til, at den næste debat skal finde sted.

Venstresocialisternes repræsentanter kørte deres sædvanlige grammofonplade med de sædvanlige overdrivelser, men desværre har de jo lidt ret. Det er set med mine øjne ikke særlig arbejdervenligt, hvad der er gjort. Man gennemfører først en overenskomstfornyelse, og når den er godt i hus, kommer man nogle måneder efter og pålægger lønmodtagerne nogle uforudsete udgifter. Det vil sige, at deres levestandard sænkes, der bliver større arbejdsløshed, reallønnen falder osv. osv. Det, der sker, er nemlig, at man igen kommer med noget helt traditionelt. Det, vi tidligere har drøftet, ondets rod, kommer man ikke ned til, f. eks. ved at tage understøttelsesproblemet op, dagpengene - jeg ved, ideen har været luftet med en eventuel karensdag. Pristalsberegningen og de indefros-